

การใช้เครื่องมือเบื้องต้น เพื่อวิชาการแปรรูปอาหาร by ครูชมบี

ep.17 การใช้ Spectrophotometer

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชมภูษ ฝื่อนพิภพ
สาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอาหาร
คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

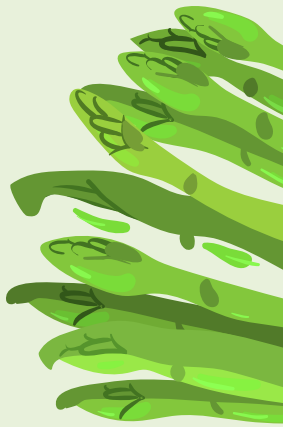

Things we can
see

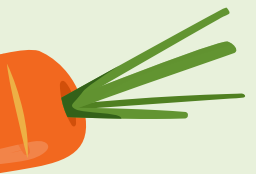
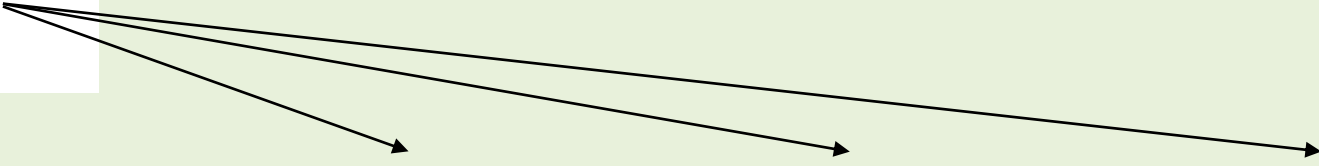

Things we can't see.

Mixture ?

สเปกโทรโฟโตมิเตอร์ (spectrophotometer)

- เป็นเครื่องมือที่ใช้วิเคราะห์สมบัติทางกายภาพของสาร
 - เชิงคุณภาพ
 - เชิงปริมาณ โดยวิธีกราฟมาตรฐาน (standard curve), วิธีการเติมสารมาตรฐาน (standard addition)
- วิเคราะห์ปริมาณสารได้ในระดับไมโครกรัม
- วิเคราะห์สารละลายชนิดเดียว หรือสารละลายผสม

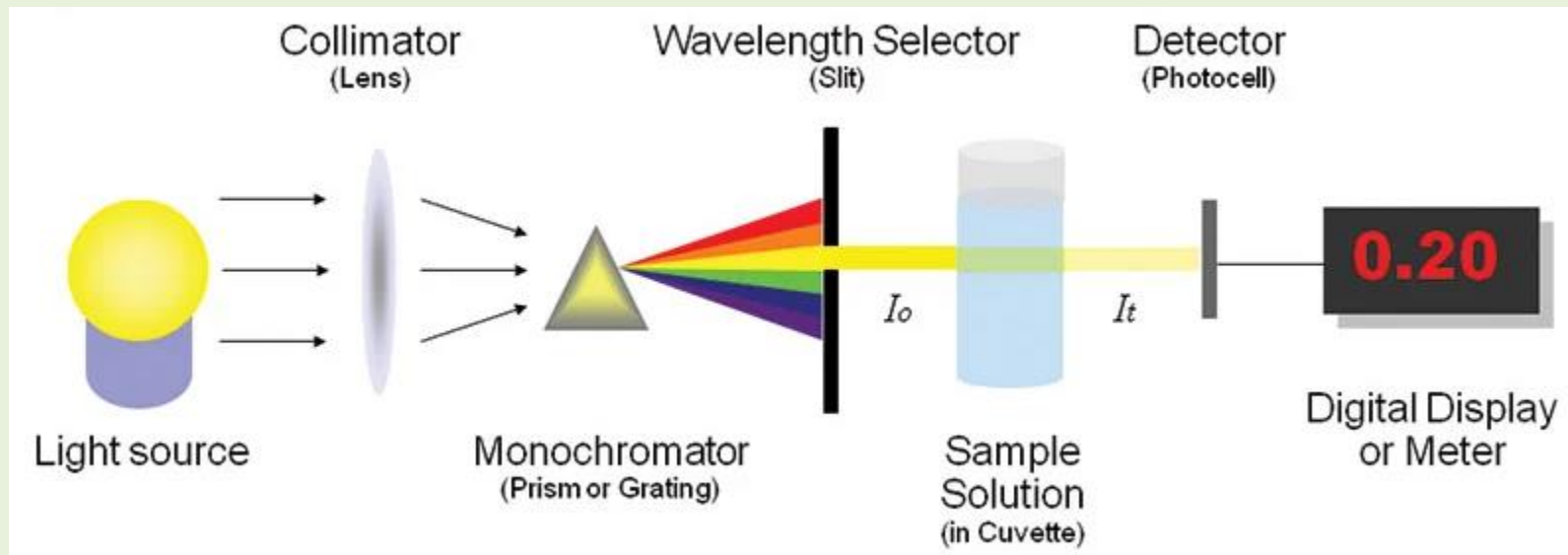
สเปกโทรโฟโตมิเตอร์ (spectrophotometer)

- เป็นเครื่องมือที่ใช้วัดปริมาณแสงที่ตัวอย่างดูดกลืนในช่วงความยาวคลื่นที่เหมาะสม
- สามารถวัดความเข้มของแสงช่วงความยาวคลื่นแคบๆ อย่างต่อเนื่องตามต้องการ และใช้ตัวไวแสง (sensitivity) ที่มีประสิทธิภาพสูง
- มีทั้งแบบระบบอนาล็อก และระบบดิจิทัล

เทคนิคของ spectrophotometer

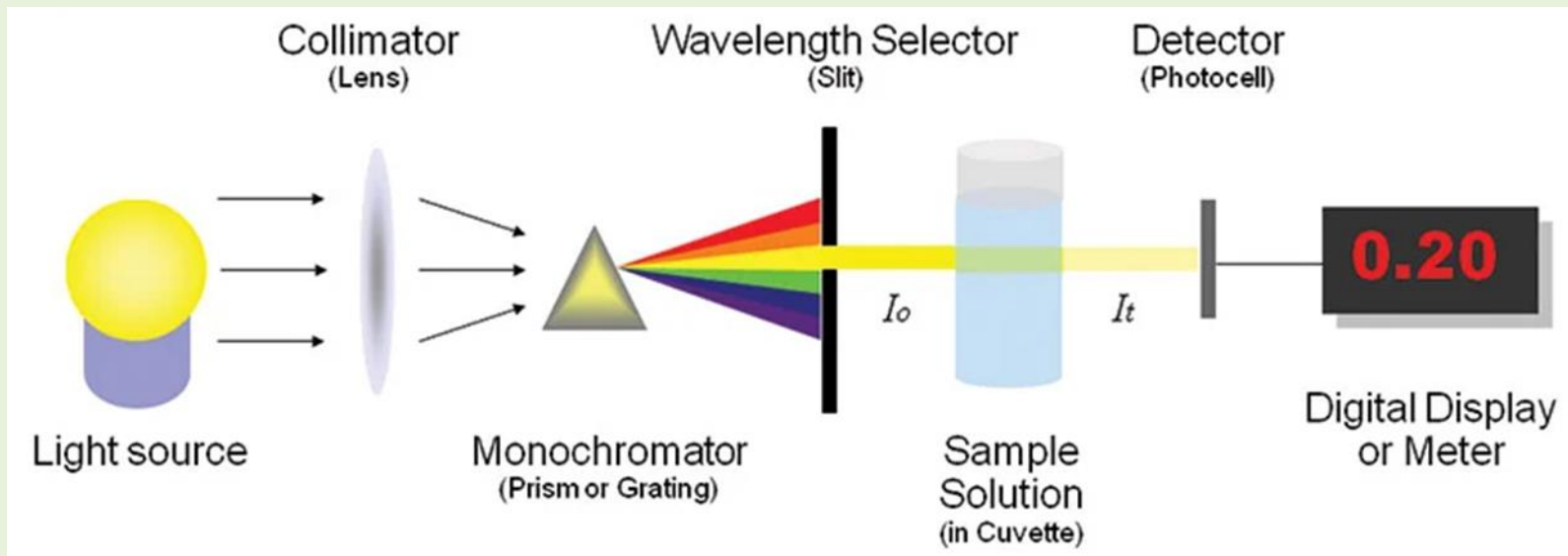
- ใช้ในการวัดความเข้มข้นของตัวถูกละลายในสารละลาย โดยการวัดปริมาณแสงที่ดูดซับผ่านสารละลายตัวอย่างในคิวเวตต์ที่วางไว้ในช่องใส่คิวเวตต์ เครื่องสเปกโทรโฟโตมิเตอร์ เกิดการกระจายลำแสงออกเป็นสเปกตรัมตามความยาวคลื่น และทำการตรวจจับความเข้มด้วย charge-coupled และแสดงผลเป็นกราฟบนเครื่องตรวจจับ พร้อมจอแสดงผล

หลอดไฟกำเนิดแสง มีหลายตัวแยกแสง มีช่องแสง คิวเวตต์ ตัวไวแสง มีหน้าที่เปลี่ยนความเข้มของแสงให้ออกมา เช่น ความยาวคลื่น จะเข้าสู่ จะนำไป เป็นสัญญาณไฟฟ้า แล้วส่งต่อไปยังภาคขยาย

- hydrogen lamp /deuterium lamp คลื่นแสงช่วงแ ต้แยกแ ในช่องสัญญาณและวงจรรีเลย์ทรอนิกส์อื่นๆ เพื่อให้
- tungsten lamp 300-2,500 nm สะท้อนกลับหรือการหักเห แสดงค่าออกมา
- tungsten halogen lamp 400-20,000 nm เป็นต้น

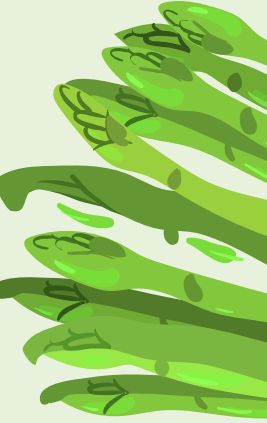
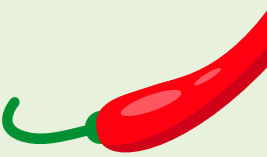
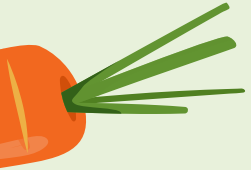
spectrophotometer

- แสงจะถูกปล่อยมาจากแหล่งกำเนิดแสง และถูกส่งผ่านไปยังส่วนควบคุมแสง ทำให้แสงที่ผ่านออกมาเป็นลำแสงที่มีความยาวคลื่นเดียวตามต้องการ และถูกส่งผ่านไปยังสารละลายตัวอย่างที่บรรจุในคิวเวตต์ จากนั้นแสงจะไปที่ตรวจวัดสัญญาณ ซึ่งจะแปลงพลังงานคลื่นรังสีไปเป็นพลังงานไฟฟ้า และแสดงผลทางหน้าจอเป็นตัวเลข มีหน่วยการวัดเป็น OD โดยค่าการดูดกลืนแสงของสาร จะแปรผันกับจำนวนโมเลกุลที่มีการดูดกลืนแสง ตามกฎของ Beer-Lambert

วิธีการใช้งานเครื่อง spectrophotometer

- เตรียมสารละลายตัวอย่างให้เรียบร้อย
- เสียบปลั๊กไฟ เปิดเครื่อง spectrophotometer โดยควรเปิดเครื่องก่อนการใช้งาน ไม่น้อยกว่า 15 นาที (วอร์มเครื่อง)
- เลือกแหล่งกำเนิดแสง และกำหนดความยาวคลื่นแสงที่ต้องการ

วิธีการใช้งานเครื่อง spectrophotometer

- ปรับเครื่องเป็น 100%T หรือตั้งค่าการดูดกลืน ให้เป็นศูนย์ด้วยปุ่มปรับศูนย์ (ปุ่ม calibrate)
- เลือกคิวเวตต์ ให้เหมาะสมกับสารตัวอย่าง (quartz, polymethacrylate, polystyrene)
 - เตรียม blank (reagent ที่ไม่มีตัวอย่างที่ต้องการวัด) แล้วบรรจุในคิวเวตต์
 - ใส่สารละลายตัวอย่างในคิวเวตต์ เช็ดด้านข้างของคิวเวตต์ให้แห้งสะอาด

วิธีการใช้งานเครื่อง spectrophotometer

- วางคิวเวตต์ในช่องสำหรับใส่ในเครื่อง โดยจับที่ปากคิวเวตต์หรือจับด้านที่บัสแสง
 - วาง blank เพื่อปรับมาตรฐานในช่วงความยาวคลื่นที่ต้องการวัด โดยปรับให้ค่าการดูดกลืนแสงเป็น ศูนย์ (set zero)
 - ในกรณีที่ เป็นเครื่องแบบ double beam จะใช้คิวเวตต์ 2 อัน คือ blank และสารตัวอย่าง เครื่องจะทำการห้กลับค่าดูดกลืนแสงของสารตัวอย่างและ blank ให้อ่านผลได้จากจอแสดงผล
- กรณีเปลี่ยนความยาวคลื่น จะต้องวัด blank ใหม่ทุกครั้ง

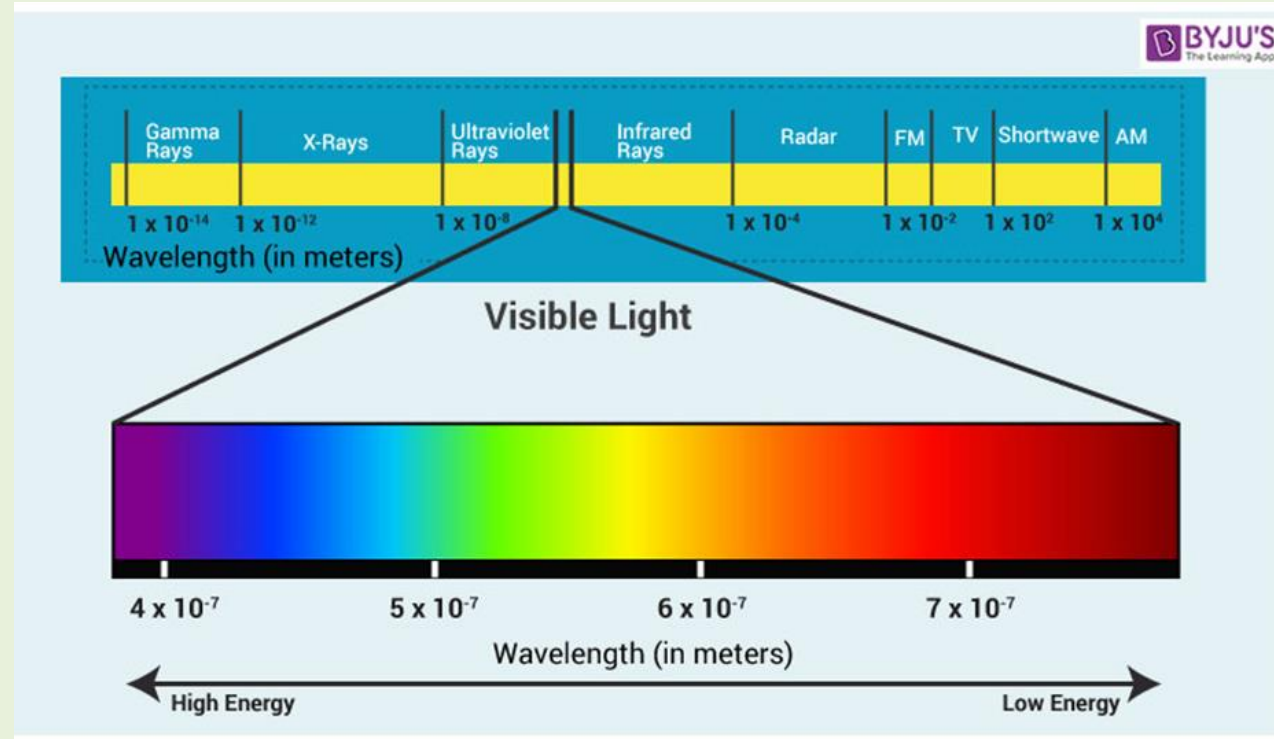
วิธีการใช้งานเครื่อง spectrophotometer

- ปิดฝาเครื่อง
- อ่านค่า %T หรือค่า absorbance จากจอแสดงผล และบันทึกผล
- เขียนกราฟระหว่าง แกน Y -- ค่าการดูดแสง
และแกน X -- ความยาวคลื่น , ความเข้มข้น, เวลา (ขึ้นกับการทดลอง)
- ปิดเครื่อง และทำความสะอาดเครื่องเป็นประจำทุกครั้งหลังใช้งานเสร็จ

UV-Visible spectrophotometer /UV-Vis spectrophotometer

- สเปกโตรโฟโตมิเตอร์ UV/Vis จะวัดความเข้มของแสงที่ผ่านสารละลายตัวอย่างในคิวเวตต์ และเปรียบเทียบกับความเข้มของแสงก่อนจะผ่านตัวอย่าง
- อาศัยหลักการการดูดกลืนรังสีของสารที่อยู่ในช่วง Ultra violet (UV) และ Visible (VIS) ความยาวคลื่นประมาณ 190-1000 nm โดยที่ความยาวคลื่นแสงจะมีความสัมพันธ์กับปริมาณและชนิดของสารที่อยู่ในตัวอย่าง เมื่อทำการวัดปริมาณของแสงที่ผ่านหรือสะท้อนมาจากตัวอย่างเทียบกับแสงจากแหล่งกำเนิดที่มีความยาวคลื่นค่าต่างๆ ตามกฎของ Beer-Lambert ค่าการดูดกลืนแสงของสารจะแปรผันกับจำนวนโมเลกุลที่มีการดูดกลืนแสง
- ใช้สำหรับระบุชนิดและปริมาณของสารต่างๆที่มีอยู่ในตัวอย่าง

- แสง คือ พลังงานชนิดหนึ่งที่เกิดจากคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า ทำให้เกิดแสงสว่าง และทำให้เรามองเห็นสิ่งต่างๆ ได้

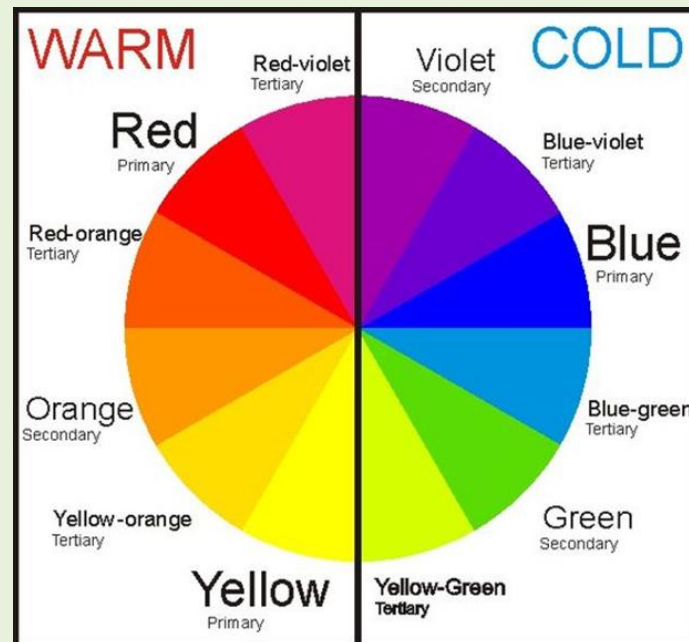
- คลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าที่ประสาทตาของมนุษย์รับได้เรียกว่า “แสงที่มองเห็นได้” (Visible Light) มีความยาวคลื่นอยู่ในช่วง 400-700 nm

	Wavelength	Frequency
Red	~ 625 – 740 nm	~ 480 – 405 THz
Orange	~ 590 – 625 nm	~ 510 – 480 THz
Yellow	~ 565 – 590 nm	~ 530 – 510 THz
Green	~ 520 – 565 nm	~ 580 – 530 THz
Blue	~ 445 – 520 nm	~ 675 – 580 THz
Indigo	~ 425 – 445 nm	~ 700 – 675 THz
Violet	~ 380 – 425 nm	~ 790 – 700 THz

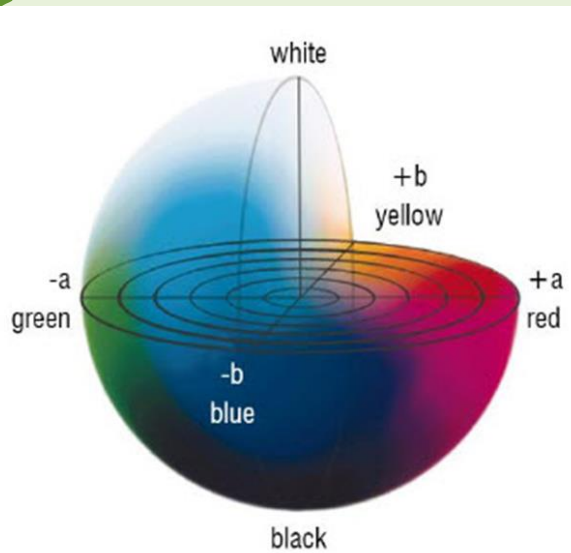
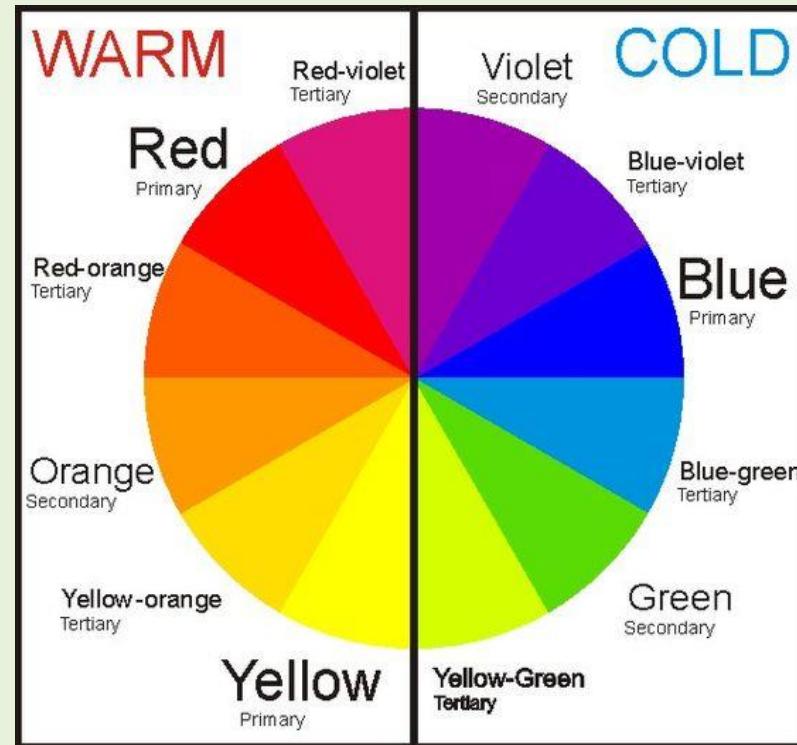
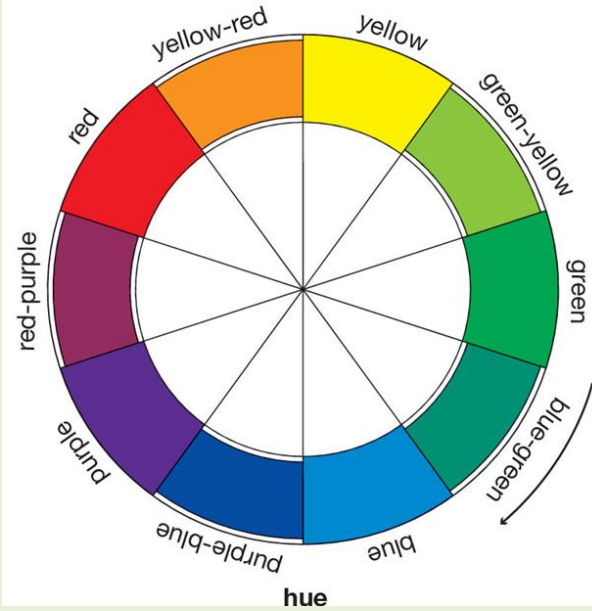
- Visible light has a whole spectrum of colors. From the color red with the longest wavelength (and thus least energy) to the color violet which has the shortest wavelength (and the highest energy):

- Photo: UiB

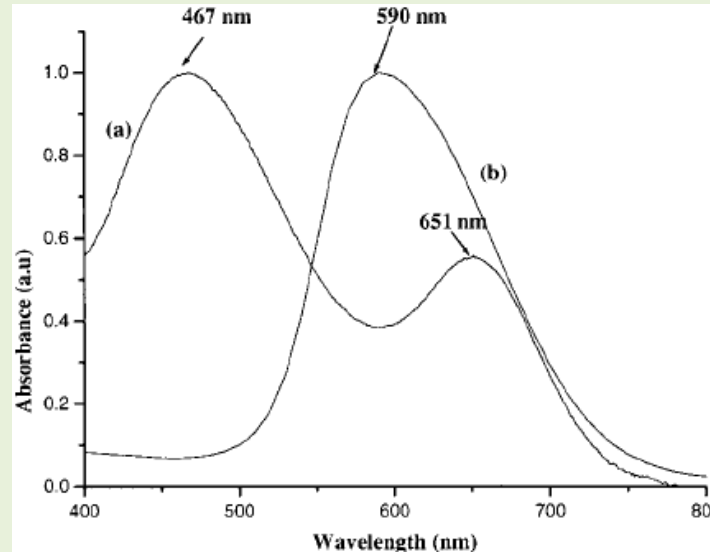
- แสงที่ไม่มีสีหรือแสงที่มองไม่เห็นด้วยตาเปล่า (visible light) ไปกระทบจะเกิดการดูดกลืนแสงสีอื่นๆ ไว้มาก ส่วนแสงสีที่ไม่ถูกดูดกลืนจะทะลุวัตถุและสะท้อนออกมาสู่ตาเรา
- เช่น แอนโทไซยานินจะสามารถดูดสีส้ม, เหลืองได้มาก แสงที่ปรากฏแก่ตาเราจึงเป็นสีน้ำเงินค่อนข้างม่วง-แดง

The Munsell system

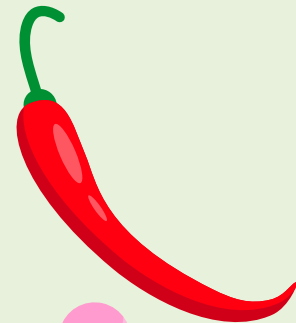

- วัดการดูดกลืนแสงที่ความยาวคลื่นต่างๆ เห็นปรากฏเป็น **สเปกตรัม (spectrum)**
- จุดที่มีค่าดูดกลืนแสงสูงสุดที่เรียกกันโดยทั่วไปว่า **พีค (peak)**

- ค่าการดูดกลืนแสงของสารมีความสัมพันธ์กับค่าความเข้มข้นของสารหรือปริมาณของเนื้อสารนั้น ตามกฎของเบียร์และแลมเบิร์ต ดังนั้นถ้าเรานำความสัมพันธ์นี้มา **plot กราฟ** จะได้ความสัมพันธ์เชิงเส้นตรง ที่เรียกว่า “กราฟความเข้มข้นมาตรฐาน (calibration curve)” สามารถใช้เทียบเพื่อหาความเข้มข้นของสารที่ไม่ทราบค่าได้

THANK

YOU

